

Sísif i la malaltia

Un relat de: [Josep Maria Basté Framis](#)

La pedra de la malaltia segueix rodolant cada vegada més pesant, cada vegada és més difícil arribar al cim una vegada més. És el càstig etern.

Però les espases segueixen en alt. La malaltia, que s'abraona amb força sobre mi quan s'adona que jo ja l'he acceptat, insisteix cada dia més perquè aprofita la meva acceptació. L'acceptació per ella no ha estat una treva, com tampoc la meva renúncia a preguntar el perquè.

La malaltia és implacable, aprofita tot el que pot. No hi ha regles, no hi ha presoners, es tracta de fer mal sempre que hi ha d'oportunitat, i cada vegada se sent amb més confiança per poder anar limitant la meva vida. Es per això que aprofita qualsevol intent d'acceptació per part meva, qualsevol gest d'obertura cap a ella. No vol dialogar; vol guanyar, simplement.. i em vol humiliat, com mes millor: amb els ulls plens de dolor, amb la parla cada vegada més difícil, amb el cor cada vegada més encerclat, amb l'ànim cada vegada més derrotat, amb les cames cada vegada més insensibles, amb el caminar que s'acaba i amb l'equilibri que desapareix.

Però s'equivoca, la malaltia ha aprofitat massa la meva debilitat i el meu intent de transigir amb ella, de donar-li part de la meva salut a canvi d'una pau duradora (i mai justa). A canvi d'una situació digne que ens permetés conviure.

No és el meu estil la lluita aferrissada, la guerra sense treva, però igual que sé lluitar per cedir, sé lluitar per guanyar. Tu no has volgut ser acceptada i conviure amb mi, tu m'has apunyalat per l'esquena sempre que has pogut. Ara ho veig, no vols lluitar a camp obert, vols fer mal d'amagat i sense treva. Ets una rata covard.

La llum de la lluita sincera et pot guanyar, i ho saps perquè per guanyar t'has posat al costat de l'engany, de la mentida i de la vulgaritat traïdora. Has optat per aquest camí.

Ara sóc jo qui invoco. Invoco als exèrcits de la llum i de l'esforç sincer, els exèrcits dels déus del cim. Ells s'han posat al meu costat davant aquest embat sense pietat, ja fa anys que ho van fer, però jo no ho veia i anava perdent terreny. Ara m'ho han dit encara més clar davant el teu acarnissament. Ja m'has fet molt mal, sembla fins i tot que has conquerit molt espai ja per sempre, però no és cert. I, sobretot, encara no has guanyat. No et confonguis.

Has begut oli malaltia, ha estat descoberta la teva estratègia miserable i vaig a per tu, a trobar-te a camp obert. No ets prou gran per a Sísif. Els meus aliats de la llum, l'esforç i la veritat han estat mobilitzats i vénen a lluitar al meu costat. Et guanyaré. No vols pietat, i no la tindràs.

26/5/18

Ets dura! Quan ha estat descoberta la teva intenció de veritat, et revoltes. Amb això m'obligues a demanar més l'ajut de la llum, que els deus de la llum m'ajudin encara més a repensar estratègies, a ser més astut i a no adormir-me ni confondre'm amb les teves treves aparents, que son en realitat també una de les teves miserables estratègies amagades, però que també mostren les esclatxes que deixen veure la teva debilitat. Vols aprofitar també la teva feblesa en alguns moments per atacar amb mes força, vols aprofitar que jo m'omple de satisfacció al guanyar aquests petits moment de treva, perquè sóc jo que els guanyo, recorda que ja sé que tu no en dones, de treva. Les treves son petites victòries meves que tu intentes convertir en teves. Tot s'hi val per a tu, ho sé.

I sé que segueixes defugint la batalla a camp obert, més clar impossible. T'has amagat de nou entre les ombres i des d'allà tornes a intentar mossegar. Però la llum avança implacable, més implacable que tu. Encara tens molt espai des d'on mossegar, encara pots fer molt mal i, fins i tot, encara pots guanyar episodis d'aquesta guerra que ara vols de desgast. Has canviat d'estratègia tu també, però segueixes confiant en la foscor, en la traïció i en l'engany. Aquest és el teu error fatal, la llum avança implacable malgrat tot, malgrat aquestes mossegades cada vegada mes violentes, més doloroses, més amagades i més fosques. Saps que no hi ha treva, i et fa molt mal que jo també ho sàpiga.

28/5/18